Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Kökstidningen.

Annons- och Hushålls-Tidning.

N:o 4. Lördagen den 24 Januari 1852

Kyrko-Tidningar.

3:e Söndagen e. Trettondedagen predika:

I Domkyrkan:

Ottesången: v. Past. Olsson.
Högmessan: Domp. Doct. Thomander.
Aftonsången: Comminister v. Past. Claëssen.

I Christinæ Kyrka:

Tyska Högmessan: (kl. 9) v. Past. Prehn.
Sv. Högmessan (kl. 11) Bat. Pred. v. Past. Lundgren.

I Garnisons-Kyrkan;

Högmessan: Bat. Pred. v. Past. Kindberg.

I Fattighus-kyrkan:

v. Pastor Hallén.

I Hospitals-kyrkan:

v. Past. Mag. Landtbom.

Bok-Annonser.

I morgon Söndagen den 25 Januari utkommer från C. Petersens Lithografiska Inrättning och Boktryckeri

Illustreradt nyaste Söndagsmagasin,
VI årgången N:o 4,
INNEHÅLLANDE:

En Razzia i Algier, med planch. — Gustaf den tredje och hans hof. Historiska Skizzer, forts. fr. N:o 3. — Något om Skyltar, med 9 plancher. — Ett Äfventyr, forts. fr. N:o 3. — Den högre Norrmalskolan, med planch.

Å detta veckoblad, som hvarje Söndags morgon kl. 7 utgifves i stor qvart om 8 trespaltiga sidor, kan prenumereras så väl å alla rikets Postkontor och Boklådor som hos utgifvaren med 4 R:dr B:co för hela året. Bladet tillsändes prenumeranterna kostnadsfritt.

Götheborg den 24 Januari 1852.

(13.)

Från C. Petersens Lithografiska Inrättning och Boktryckeri har i dag, Lördag d. 24 Januari lemnat pressen:

N:o 29 & 30 andra årgången af

URVAL UR

Fliegende Blätter

och andra illustrerade arbeten,

på Svenska språket,

innehållande:

Älska din nästa såsom dig sjelf, med pl. — Peter den Store och den sköna Ludmilla, forts. o. sl. fr. N:o 27 & 28. — Det ensliga huset, forts o. sl. fr. N:o 27 & 28. — Djup Sorg,

med planch. — Additionskonst, med planch. — Det har ingen fara, med planch. — Praktikern, med planch. — En gammal Soldats minnen. — Frågor och Svar, med planch. — Obestridligt, med planch.

Af denna veckoskrift utkommer hvarannan Lördag ett dubbelnuumer om 8 trespaltiga sider i samma format som Söndagsmagasinet.

Pris för helt år 3 R:dr B:co.

Prenumeration emottages så väl hos alla Bokhandlare, som å Postkontoren utan tillökning af transportkostnader.

Obs. Af Extra N:o 3, med planchen öfver Sedelmynt, finnes ännu exemplar att tillgå hos utgifvaren

à 1 R:dr B:co;

men prenumeranter för hela året (fr. o. m. början af Juli f. å. till ultimo Juni d. å., eller 52 N:o utom extranumren) erhålla densamma **gratis**. (14.)

Hos C. F. ARWIDSSON

(huset N:s 36 & 37 vid södra stora Hamngatan,) finnas ständigt att tillgå alla nu brukliga

Skolböcker,

såväl inbundna som häftade,

Kartor, Kartböcker, Förskrifter, Skrifböcker, Rit-etyder, m. m. (12.)

Tillkännagifvande.

Hos C. F. ARWIDSSON.

(Huset N:s 36 & 37 vid södra stora Hamngatan):

Nytt Lån-Bibliothek

af In- och Utländsk Romanlitteratur,

som utgöres af

en större samling äldre och *alla* nyare arbeten i skönlitteraturen på *Svenska*, samt de flesta nyare arbeten på *Engelska, Fransyska* och *Tyska* af de omtyckteste romanförfattarne. — Bibliotheket förökas med 3, 4 à 5 exemplar af *alla nyutkommande* arbeten; resp. abonnenter blifva härigenom i tillfälle, att inom ganska kort tid få läsa de nya arbeten, som de helst åstunda. — Af äldre arbeten har Bibl. helt nyligen tillökts med en större samling.

Lånevillkoren äro följande:

För helt år	R:dr	8 banko.
„ halft år	„	5 „
„ en månad	„	1 „
„ en vecka	—	16 sk.

Hvarje låntagare eger att uttaga *ett arbete komplett*, antingen det utgöres af ett eller flera band, och vare sig på svenska eller främmande språk. — Afgiften för den bestämde lånetiden erlägges i förskott. — Bibliotheket hålles öppet alla söcknedagar från kl. 9 f. m. till 7 e. m.

Götheborg i Januari 1852.

C. F. ARWIDSSON.

(11.)

Utbjudes hyra.

En Mekanisk Mangel, som drages lätt af en person, är att hyra hos G. A. SIGNEUL.

(5.)

En rund Stryk-Ugn med 9 st. jern, af Bolinders patenterade uppfinning, lätt att transportera, och af stor vedbesparing, är att hyra hos G. A. SIGNEUL.

(6.)

Nästa N:o utgifves Lördagen den 31 Januari.

Götheborg, C. Petersens Officin 1852.

så ett ögonblick grensle sittande på muren, wid hwilken de fasthöllo sig med benen, för att behålla händerna fria till en strid, hwilken en sådan början tycktes föranleda. De woro så nära inwid hwarandra, att de, trots mörkret, sågo och ingenkände hwarandra. Den som kommit utifrån såg sin motståndares arm genast lyftad, och wid ändan af skuggkonturen, som plötsligt tecknade sig på himmelens dunkla lazur, warseblef han en dolks eller knifs klinga. Återgång war omöjlig, dröjsmål högst farligt. Sjelf utan wapen kastade han sig öfwer den stridsfärdiga mannen, grep med ena handen omkring hans arm och med den andra omkring hans strupe.

"Bonnemain! kasta din knif ifrån dig," sade han halfhögt till honom, "annars kastar jag dig ned från muren."

I denna lifsfara twungen att lyda, släppte galérslafwen sitt wapen, som nedföll i parken.

"Herr d'Aubian, låt mig stiga ned," sade han derpå med stapplande röst; "jag skall ej hindra er att gå in, hindra ni blott icke mig att komma ut."

"Du har begått en stöld," sade Arthur; "man klättrar icke utan dåliga affsigter öfwer murarne."

"Ni klättrar ju också ganska bra," swarade Bonnemain; "men kan man derför påstå, att ni är en tjuf?"

Bragt till tystnad genom detta swar, öfwerlade Lucies älskare, att han omöjligt kunde anhålla den förmodade tjufwen, utan att sätta den dyrkade qwinnans ryckte på spel.

"Låter jag honom gå," tänkte han, "så är det honom sannolikt om att göra, att jag tiger, och han wågar sålunda icke heller säga något."

Bonnemain, som nu åter war fri, bugade sig utan att säga något, och stapplade omkring utanför muren. Han fann snart repstegen, hwaraf Arthur begagnat sig, och hwilken, kastad med en stark och öfwad hand, lätt hakade sig fast med sina hakar wid muren. Galérslafwen fattade tag i detta rep, kastade det på måfå öfwer, och började nedstiga med en ekorres snabbhet. På halfwa wägen stannade han plötsligen och återwände uppåt nära nog lika så fort som han nedstigit.

"Hwarken sedd eller känd, förstår ni," sade han han till den unga mannen; "om ni anger mig, så berättar jag, att jag för kort tid såg er nattetid instiga igenom fru Gorsatz' fenster."

Utan att afwakta något swar, nedsirade sig Bonnemain på marken och sprang ut på fältet, hwareft mörkret snart dolde honom för Arthurs blickar.

Arthur förblef en stund orörlig på den plats, der galérslafwen hade lemnat honom. Den föreställningen, att hans hemliga kärlek war gifwen till pris åt en sådan eländig person, lät honom känna ett med owilja blandadt bekymmer; dock försökte han lugna sig med den tanken, att tystlåtenheten war ett sjelfskrifwet behof för denna menniskas egen säkerhet. Detoaktadt erfor han en hemlig fruktan, som han hittills ej känt under sina kärleks-äfwentyr.

I stället för, som annars, att fort nedstiga i parken, tweckade han och war just i begrepp att wända om; men när han tänkte derpå, att Lucie wäntade honom, segrade kärleken öfwer klokheten. Han nedsläppte repstegen på andra sidan muren och såg nu, att den för denna gången war öfwerflödig; ty Bonnemain hade, för att underlätta sin flykt, begagnat en stor trädgårdsstege. D'Aubian hade snart hunnit ned på marken och wände nu sina steg, oaktad mörkret, bortåt träden, såsom en, den der kände denna osynliga labyrinth. Då han war i närheten af paviljongen, stannade han plötsligen; ty det förekom honom, som om ett oförklarligt buller afbröt den stillhet, som hittills knappt blifwit störd af windens susande genom löfwen. Då han ej länger hörde något, gick han widare; men snart bragte honom ett tydligare ljud, likt en menniskas röst, som ropar

någon, att åter stanna. Flera rop från olika håll följde hastigt på hwarandra och tycktes blifwa bewarade.

Sannolikt hade Bonnemains föröfwade tjufnad uppwäckt husets innewånare och föranledd ett omströfwande i parken. Med en hjorts snabbhet, då han hör hundarnes första skällande, flyktade Arthur tillbaka. I samma ögonblick han ankom till det ställe, der han hade stigit öfwer muren, upptäckte han emellan buskarne ett ljus och warseblef snart en menniska med en lykta, och som med stora steg sprang igenom den smala alléen bort emot muren. Då denna såg stegen, stannade han som en wädrande spårhund, och utstötte ett rop, hwilket af andra röster på något afstånd upprepades. Snart wisade sig twenne nya ljus emellan träden, och Luciés älskare insåg, att återtåget war honom afskuret. Han twekade ett ögonblick, men höll det snart för rådligare att gå faran tillmötes, än att taga till flykten, utan möjlighet att undkomma. Han sprang bort till de sökande, som hade samlat sig wid foten af stegen och förde ett lisligt samtal. Wid anblicken af den raskt framilande unge mannen, uppstod en allmän rörelse bland det goda folket. De slugaste rörde sig icke, men den dristigaste kastade sig öfwer den nyss ankomne, hwilken han ännu ej haft tid att igenkänna.

"Hwad är å färde, Piquet?" frågade Arthur och bortstötte den nattliga expeditionens anförare, hwilken hade gripit honom i kragen.

"Huru! det är ni, herr d'Aubian?" swarade trädgårdsmästaren, stammande och förwånad öfwer detta sammanträffande.

"Hwad står på och hwad betyder hela detta uppror?" frågade den unge mannen.

"Ack, min Gud," sade Piquet, "den stackars herr Gorsatz har just nu blifwit mördad."

"Mördad!" utropade herr d'Aubian bleknande.

"Han har nästan förblödt af knifstygn, som äro fasanswärda. Wi sprungo efter mördaren, som säkerligen kommit undan, ty här är ännu min stege, hwaraf den fördömde karlen begagnat sig. Men hwaraf kommer det sig, att ni wid denna tid af dygnet befinner er här i parken?" fortsatte Piquet och betraktade den unge mannen med misstrogna blickar.

Arthur hade fått tid att uppdikta en historia, som kunde rättfärdiga hans twetydiga närwaro.

"Efter hwad ni sagt mig," swarade han, "har jag högst sannolikt sett mördaren."

"Nå, hwem är det? Har ni igenkänt honom?" frågade de tre männen på en gång.

"Jag återwände från Cauderol och tog af på wägen, som för förbi parken. Plötsligen warseblir jag en menniska, som släppte sig ned från muren. Detta förekom mig misstänkt, hwarför jag gick bort till honom, men han grep till flykten och förswann snart i mörkret. I hans ställe fann jag blott en i muren fästad repstege. Fruktande, att något brott begåtts hos herr Gorsatz, begagnade jag mig af samma stege, för att desto fortare komma in och wäcka upp de, som jag trodde, sofwande inwånarne. Det war just det jag nyss wille göra, då jag upptäckte eder lykta.

"Och har ni igenkänt röfwaren?" frågade en af de omstående.

"Nej," sade Arthur, som erinrade sig galérslafwens hotelse.

"Ingen annan än Bonnemain är gerningsmannen," sade Piquet, "jag har aldrig trott denna lufwer för wäl."

En af arbetarne, som trampade längs muren, kom hastigt tillbaka och ropade: "Jag har funnit knifwen, den är ännu blodig."

Mordwapnet gick ur hand i hand. Det war en af deßa dolkar utan slida, som wapensmedarne kalla kataloniska knifwar, och hwilkas klinga hålles af en fjäder, då den är blottad. Stålet war wäl